

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 5 november 2019 met nummer RvVb-S-1920-0216
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0875-SA

Verzoekende partij   de nv **AAA PROPERTIES**

vertegenwoordigd door advocaat Bart BRONDERS met
woonplaatskeuze op het kantoor te 8400 Oostende, Archimedesstraat
7

Verwerende partij   de provincie **WEST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad

I.   **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 11 juli 2019 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 27 juni 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van een derde tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende van 2 januari 2019 gegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een omgevingsvergunning geweigerd voor de bouw van een meergezinswoning na de sloop van de bestaande bebouwing op het perceel gelegen te 8400 Oostende, Rogierlaan 24, met als kadastrale omschrijving 1^e afdeling, sectie A, nr. 1657A7.

II.   **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

Met een beschikking van 13 september 2019 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat de verzoekende partij op het eerste gezicht geen redenen kan aanvoeren die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op het feit dat de bestreden beslissing een in laatste aanleg genomen weigeringsbeslissing betreft, en dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is.

De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

Artikelen 56, §1, 2° en 57, 1° Procedurebesluit in samenlezing met artikel 40, §3 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges bepalen dat het verzoekschrift in geval van een vordering tot schorsing een uiteenzetting bevat van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Een loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van een in laatste aanleg genomen weigeringsbeslissing heeft geen nuttig effect voor een verzoekende partij die de aanvrager is van de vergunning. Een eventuele schorsing heeft immers principieel niet als gevolg dat de verwerende partij verplicht wordt een nieuwe, laat staan andere, beslissing te nemen en een vergunning te verlenen aan de verzoekende partij, die ook op geen enkele andere manier, louter omwille van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de weigeringsbeslissing, een vergunningsbeslissing kan afdwingen van de verwerende partij.

2.

De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

2.

De verzoekende partij wenst hierbij het volgende op te merken en te wijzen op de specifieke omstandigheden van deze zaak in aanvulling wat zij reeds in haar inleidend verzoekschrift heeft uiteengezet:

Kort samengevat, heeft de verzoekende partij in het verzoekschrift aangevoerd dat de het pand dat het voorwerp uitmaakt van de aanvraag in zijn huidige toestand zo bouwvallig is dat er een gevaar bestaat voor de openbare veiligheid. Zelfs loutere veiligheidsmaatregelen garanderen niet dat er geen (ernstige) schade zal ontstaan aan voorbijgangers, het openbaar domein en naburige panden, zodat ook de aansprakelijkheid van de verzoekende partij ernstig in het gedrang komt.

3.

Een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een in laatste administratieve aanleg genomen weigeringsbeslissing kan in beginsel geen nuttig effect sorteren. In het eerste middel van het verzoekschrift wordt evenwel aangevoerd dat het beroep werd ingesteld door iemand die hiertoe geen belang kon doen gelden, m.a.w. die geen deel is van het ‘betrokken publiek’, zodat de deputatie in strijd met artikel 53 juncto artikel 2, 1° van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (OVD) het administratief beroep ontvankelijk heeft verklaard. Wanneer de verwerende partij dit wel had gedaan was de bestreden vergunning (van het CBS Oostende) definitief en uitvoerbaar (onder voorbehoud van een vernietigingsberoep).

4.

Gelet op de manifeste onwettigheid, zoals die wordt aangetoond in het eerste middel, heeft de verzoekende partij ‘als het ware’ op het eerste gezicht recht om de omgevingsvergunning die haar door het College van Burgemeester en Schepenen van 2 januari 2019 was toegekend. De verwerende partij heeft in casu bij de beoordeling van het beroep geen enkele discretionaire beoordelingsruimte. Ofwel is het beroep ontvankelijk ofwel niet.

5.

De schorsing van de tenuitvoerlegging zou derhalve wel enig nuttig effect kunnen hebben en de verwerende partij ertoe aanzetten om de bestreden beslissing in te trekken en te heroverwegen – en het administratief beroep afwijzen als onontvankelijk – zeker in het licht van de in het arrest vastgestelde manifeste onwettigheid.

Desgevallend wordt de verleende vergunning van 2 januari 2019 uitvoerbaar, gezien de verwerende partij na de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep, niet meer kan oordelen over het beroep noch over de aanvraag.

6.

Tot slot mag worden herhaald, dat een zaak is hoogdringend, en dus vatbaar voor beoordeling in kort geding, zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maken. Bijgevolg mag het kort geding worden gehanteerd wanneer het geschil niet met de gewone vernietigingsprocedure binnen de gewenste tijdsperiode opgelost kan worden in een toestand met onherroepelijke schadelijke gevolgen.

...”

De verzoekende partij wijst vooreerst op het (ernstig) aansprakelijkheidsrisico dat zij meent te lopen gelet op de volgens haar zeer bouwvallige toestand van de bestaande bebouwing en die een gevaar oplevert voor de openbare veiligheid, voorbijgangers, het openbaar domein en naburige panden.

Voorts stelt zij, met verwijzing naar het eerste middel uit het verzoekschrift, dat het administratief beroep onontvankelijk is en dat de gevorderde schorsing van de bestreden weigeringsbeslissing derhalve wel degelijk een nuttig effect heeft aangezien in dat geval, volgens de verzoekende partij, de verleende vergunning van 2 januari 2019 uitvoerbaar wordt, waardoor een einde wordt gesteld aan de aangehaalde veiligheidsrisico's. De verzoekende partij is bovendien van oordeel dat een gebeurlijke schorsing de verwerende partij ertoe zou kunnen aanzetten om op haar beslissing terug te komen en het ingestelde administratief beroep onontvankelijk te verklaren.

3.

De gebeurlijke schorsing van de bestreden beslissing bij hoogdringendheid heeft evenwel niet tot gevolg dat de eertijds verleende vergunning van het college van burgemeester en schepenen 'herleeft'. Evenmin heeft een eventuele schorsing tot gevolg dat de verwerende partij ertoe gehouden is de geschorste beslissing (in te trekken en) te heroverwegen. Anders dan de verzoekende partij het ziet, heeft de schorsing van de tenuitvoerlegging van een in laatste aanleg genomen weigeringsbeslissing derhalve geen nuttig effect.

In zoverre de verzoekende partij met verwijzing naar haar eerste middel nog stelt dat het administratief beroep dat aanleiding gaf tot de thans bestreden weigeringsbeslissing in wezen onontvankelijk was, refereert zij naar de grond van de zaak. De gebeurlijke ernst van de ingeroepen middelen, dan wel de naar het oordeel van de verzoekende partij kennelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, betreft een afzonderlijke schorsingsvoorwaarde die op zich losstaat van de 'hoogdringendheid' als tweede schorsingsvoorwaarde.

Gelet op artikel 59/1, §3 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. De vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is doelloos.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 5 november 2019 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Yannick DEGREEF

Filip VAN ACKER